

САНІТАРНИЙ СТАН ВОДИ ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ ХУСТСЬКОГО РАЙОНУ

Сікура А.О.

*ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
кафедра генетики, фізіології рослин і мікробіології*

Боротьба за чисту, придатну до споживання, воду незмінно супроводжує розвиток усіх цивілізацій. Якість питної води централізованих систем водопостачання залежить від якості води самих джерел водопостачання, ефективності технологій водопідготовки та методів очищення питної води, санітарно-технічного стану водопровідних мереж. Аналізуючи санітарно-гігієнічну та епідемічну ситуацію на території держави, можна констатувати, що практично всі поверхневі, а в окремих регіонах і підземні води за рівнем забруднення не відповідають вимогам чинного законодавства. Водночас наявні очисні споруди, технології очищення та знезаражування питної води неспроможні очистити її до рівнів показників безпеки. Існує велика кількість різних методів по очищенню і знезараженню питної води, що у визначених комбінаціях забезпечують питній воді нормативні органолептичні, хімічні й епідемічні показники. Знезаражуванням води називають процес знищення мікроорганізмів, що знаходяться у воді. В процесі очищення води затримується до 98 % бактерій. Але серед залишкових бактерій можуть знаходитися патогенні мікроби, для знищення яких потрібна спеціальна обробка води.

Однією з основних причин, що призводить до незадовільних біологічних показників води, є порушення санітарних вимог. Оскільки від якості води залежить стан здоров'я людини, то не дивно, що Україна є лідером у світі за списком ряду захворювань, звичайно виною тому не тільки вода, але відсутність у населення якісної питної води, що, безперечно, відбивається на здоров'ї людини. Холера, черевний тиф, амебна дизентерія, вірусна діарея й інфекційний гепатит – усі ці хвороби поширюються з забрудненою питною водою. Луї Пастер вважав, що людина випиває 90 % своїх хвороб. За даними ВООЗ, до 80 % сучасних захворювань мають безпосередній зв'язок з якістю питної води.

Порушення вимог чинного законодавства на питну воду, як засвідчують результати проведених перевірок, можна розділити на дві групи: неякісна питна вода з самих джерел водопостачання та питна вода, яка стає неякісною, проходячи через централізовані розподільчі мережі. При дослідженні якості води із двадцяти проб водопровідної води з різних точок м. Хуст сім проб не відповідали нормі. Лише водопровідна вода смт. Вишкова відповідала нормативам питної води, а у водопровідній воді сіл

Н.Селище та Нанково були виявлені як БГКП так і *E.coli*, що є порушенням загальноприйнятих нормативів.

Що стосується шахтних колодязів різних населених пунктів Хустського району, то проби з цих водних джерел також містили як БГКП так і *E.coli*, тобто вода абсолютно непридатна до вживання у сирому вигляді.